

PÉCSI FIGYELŐ.

Előfizetési díj:

Postán vagy Pécsen házhoz küldve: egész évre 5 ft., fél-évre 2 ft. 50 kr., negyed évre 1 ft. 25 kr. egyes szám 10 kr. Megjelenik minden szombaton. Egyes számok kaphatók Weidinger N. könyvkeres. (Széchenyi tér).

Szerkesztői iroda:

Fereneciek utcája 22.sz. I. emelet. Kéziratok vissza nem küldetnek

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők. Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Bianhorn Antal úr a városi épületben, Lill János úr a budai külvárosban, Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, és Fesztl Károly úr könyvkötő üzletében, Király utca (nemzeti kaszinó épület), valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Hirdetések ára:

Egy öt-hasasos petit sor egyszeri megjelenésért 6 kr. 3-szori 5 kr., 10-szeriért 4 kr. fizetendő. — Minden hirdetés után 30 kr. bélyeg díj fizetendő. A nyílt tér 1 petit sora 10 kr. A hirdetési díj előre fizetendő.

Kiadó hivatal:

Taizs Mihály nyomdájában Majláth-tér 2. szám alatt.

Ellentétek.

Két nagy fontosságú nyilatkozatot közölnek a lapok hasábjai az állítólagos német-osztrák-magyar szövetség felől.

Az egyiket hazánk nagy fiának Kossuth Lajosnak tulajdonítja egy nagy francia lap tudósítója és ennek szövegét alább adjuk, a másikat egy angol miniszter, Salisbury marquis tette egy ünnepélyes lakomán Manscheszterben.

Enyilatkozatok ellentétek, a mennyiben nagy hazánkfa az állított szövetségben hazánk végveszélyét, ellenben az angol miniszter az orosz üzelmek és terjeszkedés beállítását látja:

Ez rozsaszínű, amaz koromfekete szemüvegen át nézi e szövetség következményeit.

Azt mondja Salisbury „Europa Ausztria-Magyarországot delegálta arra, hogy az orosz üzelmeknek a Balkán-félszigeten véget vessen. Ha a törökben bizni nem lehet, az oda állított ör, Ausztria hatalmas állam.“

— „Azt hiszem — mondja — hogy Ausztria-Magyarország függetlenségében és erejében rejlik Európában kéjének legjobb kezessége s a legutóbbi idők eseményei igazolták reményeinket, hogy Ausztria nem lesz egyedül, ha megtámadtaték.“

Végre „de feltéve, hogy Törökország elpusztul, Ausztria-Magyarország oly állást foglal el Novi Bazarban és az egész Balkán félszigeten, hogy Oroszország többé a Dánán és Balkánon elő nem nyomulhat.“

Már a konstantinápolyi értekezletek idején tehát jóval három év előtt kétkednünk kellett az angol rendkívüli meghatalmazott Salisbury marquis államférfiúi tehetségében, jelen nyilatkozata nagyon is kitéríteti, hogy a miniszter ur legkevesebbé sem államférfiú és hogy a kormány melynek ő tagja, minden erély híjában mindig csak azt lesi, hogy

akadjon valaki, ki helyette kikaparja a gesztenyét a tűzből.

Csalódi pedig nagyban az angol kormány, ha Ausztria-Magyarország függetlenségében bizik.

Mig a „monarchia“ két állama közti közjogi kapcsolat olyan, hogy azt csak meghamisított választások és az igazi közvélemény elnyomása tarthatja f. n, míg az egyes államai tömörített nemzetiségek elágazó ki nem elégitett igényekkel állanak elő, — míg a közgazdasági politika az egyik állam kizsákmányolására irányoztatik és harmincz éven át élvezett ezen zsákmányolási jog dacára sem tudta a kedvezményezett állam megromlott valutáját helyreállítani, — míg pénzügyei a jelen deficit állapotban süllyednek, addig Ausztria-Magyarország függetlensége és ereje Potemkinnek vászonra festett falvai maradnak.

Hasztalan bizik a német szövetségben, orosz támadás esetében Ausztria-Magyarország magát maradj.

A német haderőnek lesz elég dolga megmérkőzni a francziával, de akkor sem adna segílyt szövetségeseinek, ha e szövetség az ő részéről őszinte volna, ebben pedig kételkedünk. A németek érdekében áll, hogy addig, míg a francziával mérkőzik, háta fedezve maradjon, ezt pedig legbiztosabban eléri, ha Ausztriát-Oroszországgal harciba keveri, a német akkor sem vesz, ha az orosz talál győzni, mert akkor találna alkalmat a németiség egyesítését befejezni.

A novi-bazári positió pedig olyan, hogy mig egész Novi-bazart meg nem szállja az osztrák-magyar haderő és pedig tekintélyes hadsereggel és mig a vasutak onnan Stambulig ki nem építvék, az az oroszok előnyomulását az aegzi és márvány tengerig fel nem tartóztatathatja.

Hazánknak a török fővárossal leendő vasuti összeköttetését maga az angol kalmárpolitika mindenféle

machinatióval késlelteti, mert irigylit Ausztriának az ebből folyó kereskedelmi előnyöket, azokat is magának igyekszik biztosítani, honan meritsen hát elkoldusított állami-náncziánk oly pénzerőt, melybe a novi-bazári positiónak elégséges és tartós megszállása kerülné, az angol nem ad hozzá egy árva sterlinget, ha csak jó kamatu kölcsönt nem, — őh az angol igen fukar számító, azt akarja, hogy a török, — és mi is drágán kölcsönzött angol pénzen és saját vérünkkel védelmezzük meg — az angol keleti érdekeket!

De még a kölcsön pénznel is fukarkodik Anglia, mutatja Törökország, melynek vereasége idején adott angol kölcsönnel elkerülhető volt, nincs mit csodálnunk ennél fogva, ha a török kormányok magával a szultánnal jóllaktak az önző fukar angol barátsággal és hogy az orosz rubelek a török ulvarnál mininkább nagyobbt tért foglalnak.

Nagy hazánkfű nézetét, hogy a német szövetség hazánkban ugy, mint a multban, a jövőben is a legveszélyesebb, osztjuk, a Péter, II Enlre, Kún László, Ottó Zsigmond, Albert királyok idejéből magyar történet eleget beszél, mellőzhetjük az I-ső Ferdinándtól kezdett több mint három százados szomorú időszakot.

A német szövetség és ezzel összekötött német suprenantia ezer év óta száz véres ütközetben emésztette fel a magyar nemzet jobbait, onnan teljes beolvassítás és anyagi kizsákmányolásnál egyebet nem várhatunk.

Nem oszthatjuk azonban Kossuth Lajos rémlátását, mert ha igaz is, hogy Andrassy — Tisza kormányok által a magyar nemzet nagy része, — kiválóan az anyagilag pazarlása és erkölcstelensége által proletrárrá lett intelligentiának nagyobbt része ki van vetköztetve erejéből, hogy erélye és férfiasága nincs többé, — ha igaz is, hogy a ma-

gyar arisztokráciában kihalt a magyar hazafiság, de a magyar nemzetben még nem halt ki az erő, a hazafias szellem.

De végre is a feltéve, hogy győztes — két nagyhatalom Német- és Oroszország soha sem engedné meg, hogy egyike vagy másika bekebelezze hízánkat is, mind egyike átlátna, hogy érdekeikre igen hasznos lesz ha területeik közt egy neutralis állam foglal helyt, mely elég erős arra, hogy neutralitásának érvényt szerezhessen.

Nagy véres tusák és rázkódtatások nélkül ez magától érte nem fog végbe menni és ezekre elkészülve kell lennünk.

Kossuth Lajosnál.

Payremont a „Soleil“ szerkesztője, mint említettük, meglátogatta közelebb Kossuthot, s a vele folytatott beszélgetést most közzé tette lapjában. E beszélgetés egész terjedelmében így hangzik:

Payremont: Midő három évvel ezelőtt Andrassy háborús szándékairól beszéltem, ön az egész dolgot egyszerű konjunktura gyanúnt fogta fel. Hogyan gondolkodik most a dologról?

Kossuth: Önnek egy pontot kivéve, igaz van. A politika, melyet önök Andrassy grófnak tulajdonítanak, nem az ő, hanem a Habsburg ház politikája, a melynek ő kész eszközevé tette magát. Andrassy diésőség, parádé, dekorációk után szomjuzó ulvaroncz. Hazája jövőjének sorsa bodrosfűrtű fejét soha sem háborgatta, s ha határtalan hiúságát egy pár hizelgő bókkal, frázissal kielégítik, ő rögtön kész teljesen alvetni magát a bécsi udvar rendelkezésére. Szégyeltem magam, ha rá gondolok, hogy épen egy magyar volt az, ki oly keveset törődött Magyarország vitális érdekeivel, de másrésztől beismerem, hogy Ferencz József császárnak és tanácsosainak, ha Andrassy gróf nincs is, nagy választék állott volna rendelkezésére. A magyar mágnások között nincs egy is, ki megfizetve nem érezné magát, ha azon állás betöltésére meghívatik. Láttam ezt 1848—49-ben. Mindnyájan — az egy Perényit kivéve — nem gondoltak másra, mint öns érdekéi védelmezésére. Főntartották összeköttetéseiket, mind a két táborral s főlválta hol az egyik pártot,

tüzérszázadot mindegyikét 240 fő és alágúy és 24—30 altisztú létszámmal.

Az altisztek beosztását a századokba is meglátván a parancsnok alvezéres beosztotta a főtiszteket, én pedig minden további kérdés nélkül czimul fölébe az irtam: „Első magyar honvéd tüzér ezred.“ Ezen czim után a vár és hadsereg parancsnokság által is úgy elismertett, mintha az az ország kormányzójának rendeletéből történt volna.

A mig Komáromban 1849 évi tavasztól a kapitulációig történtek sokkal ismertebbek, meg hogy azokról itt megemlékezzek, egy két momentumot még is mint jellemzőt meg kell említenem.

Előbbi közleményemben érintett Kotny honvéd tüzér őrnagy a vár felmentéséig alkalmazás nélkül vesztelt Komáromban, azután szabadsággal kiment magát igazolandó, hová ment, valjón Debreczenbe, Pestre-e előbb, vagy Bécsbe azonnal? azt nem tudom, de szeptember végén, midőn a vár kapitulációja felett az alkudozások folytak és az osztrák és magyar hadsereg főbb tisztségeinek egy találkozására rendeztetett a két hadsereg előrsei közti téren, akkor Jungvirth alezredes már ott találkozott Kotny es. k. tüzér őrnaggyal: ő tehát Bécsben is tudta magát igazolni és azonnal alkalmaztatott is azon vár ostrománál, melyet természetesen igen jól ismert.

A „Pesti Hírlap“ közleménye érinti a komáromi honvéd tüzérség hazafias szellemét is, nem is tehetett senki kifogást az ellen, de nagy volt az elégtelenség a felett, hogy a képzett, fiatal emberek, kik nem csak, hogy a tüzéri gyakorlatokat igen könnyen megtanulták, hanem a tüzéri teendők minden ágában képzettségüknel fogva gyors előmenetelt tettek, nem tudtak főtisztú rangra emelkedni, mert a hajdani 5-ik es. k. tüzérezredből kikértült tisztségek csak is ezen ezredből a honvédséghez átléptettek pártolták, ezeknek pedig bizony a tanult és hazafias szellemű fiatalok nem szivesen engedelmoskedtek.

Hadnagygyá kineveztetésemet magam is csak annak tulajdoníthatom, hogy Jungvirth alezredes a főhadparancsnoksághoz alkalmasabb segéd tiszttel nem találhatott,

hol a másikat árulták el, hogy végül minden eshetőség ellenében biztosítva legyenek. E nép hazafisága egy színvonalon áll jellemével. (Itt Kossuth több jellemző vonást hozott föl az előkelőbb magyar arisztokrata családokról. Szükségtelennek tartjuk azokat reprodukálni.)

P. Ön tehát velem együtt azon véleményben van, hogy Ausztria-Magyarország eddigi politikája súlyos veszélyt hoz a magyar nemzetre? Hogy történetik meg mégis az, hogy a magyarok nem szegültek e politika ellen?

Kossuth: Én és barátaim mindent megtettünk, a mi emberektől csak kielik, törekvéseink azonban teljesen sikertelenek maradtak. A nemzetet Andrassy és Tisza tizenkétéves korrumpáló uralma egészen tönkretette, az többé semmire sem képes. Az országgyűlés nem más, mint egy egyszerű büroau, mely egyszerűen regisztrálja a rendelkezéseket. Az anyagi gondok és érdekek mindent háttérbe szorítanak nálunk, s az az egynehány, a kik még a hazafiság egy parányi atomját hordják keblükben nem tudnak mást tenni, mint jajgatni s szidni a lelketlen kort.

P. S e vézes állapotok ellen nem tud ön semmi mentőszert?

Kossuth: Nem; én nem hiszem, hogy ez jobbra forduljon, Magyarország, nézetem szerint, menthetlenül elveszett. Ez a szerencsétlen ország egy ideig még uszályhordozója lesz Németországnak, s harcolni fog ez ország érdekében. Sammi kétség, hogyha Oroszország ellen tör ki háború, az egész nemzet fegyvert ragad, pedig fájdalom csak azért, hogy darabokra szeltesse magát. Mert nem lehet kétkedni abban, hogyha ma le is veretik segítségünkkel Oroszországot, a hadiköltségeket mégis csak mi fizetjük meg, s mi magunk sétálunk szépen a szlávok torkába, hogy azok aztán német sauc-al felszerelve elnyeljenek. Vannak Pesten többen, kik azal vizgatlják magukat s egyszerűsággal abban vélekednek, hogy a hadiköltségeket mégis csak mi fizetjük meg, s mi magunk sétálunk szépen a szlávok torkába, hogy azok aztán német sauc-al felszerelve elnyeljenek. Vannak Pesten többen, kik azal vizgatlják magukat s egyszerűsággal abban vélekednek, hogy a hadiköltségeket mégis csak mi fizetjük meg, s mi magunk sétálunk szépen a szlávok torkába, hogy azok aztán német sauc-al felszerelve elnyeljenek.

Igy akartam hatni reá bajtársaim érdekében, de hasztalan volt minden erőlködésem, „ők még várhatnak“ az maradt a határozat, én pedig elhatároztam, hogy magam is várok még hisz elég fiatal voltam hozzá.

A világsi események biztos hírének megérkezése és a kapulatioi közti időben csak úgy üzönlöttek az előléptetések, alezredesem ismét felhívott, hogy akár századossá is kineveztet, ha kívánom, ezzel is kimutatni akarta irántami hajlamát és szeretetét, én azonban azt feleltem, megköszönve ajánlatát, hogy nem teszem magamat neveltségessé előléptetés által.

Oct. 5-én egy gőzös uszály hajóján érkeztem Pestre es oct. 6-án délelőtt a budai várban lévő rokonaimnál hallottam az nap reggel történt kivégeztetésnek remhírét.

En oct. 6-án még honvédtiszti egyenruhában kardosan mentem fel a vizvárosból a várba nagyanyámhoz, a bécsi kapunál lévő katonáor nagyot nézett rajtam, de nem szólított meg, jó nagyanyám és rokonom elémültek, hogy mit merészeltem tenni, azonnal civzil ruhába bujtattak, s csakugyan még azon napon többeket elfogtak, kik honvédtiszti ruhában bár fegyver nélkül jártak.

Kardomat megtartottam és Pécsre érkezve sem adtam át, noha azt elszedték a korábban hazajött komáromi honvéd tisztektől is, én megöriztem és ha többé hasznát nem vehetem is tegyék koporsómra ha kivisznek oda, hol vége minden földi küzdelemnek.

Haksch Emil.

TÁRCSA.

En Istenem...

En Istenem, én jóságos Teremtőm! Életemben be sok lány volt szeretőm; De mi haszna, szalmaláng volt szerelmem, Minlegyiket csak pár napig szerettem.

Olyan voltam, mint a lepke, csapongó Szép virágról egy más szebbre szállongó. Ma itt, holnap amott loptam a mézet, Az ajakam esőkre csókot tetézett.

Minapába kit legjobban szerettem. Egy másikért feledésbe ejtettem; Ez a másik, ez a szőke kis leány; Ez most az én édes kedves violám.

Úgy szeretem: ninesen rá szó, fogalom, Csak érezem, hej de ki nem mondhatom; És e titkos kimonddatlan érzelem Az igazi siring tartó szerelem!

Peri.

Az én ideálom.

Nem fényes paloták csillogó hölgye az, Kiert e kebel ég; Szivem szentélyében oltárt én egyszerű Lánykának emelék. Nagy úri kertekben hasztalan keressem, Ott föl nem találom; Illanó ér mellett szerény kis nefejejes Az én ideálom.

Nem úri városok népes sétányaira Feltűnés — viszketeget; Nem forral elméje kalandos vágyakat, Hódító — tervekét. Mint a dalos madár esendlepte fészkeben, Zöldelő faágon; Elvonultan él a természet kebelén Az én ideálom.

Nem lesi a tükröt félnapon keresztül, Kacszóság, pipere — Valami gyökeres, benső barátságban Nincsnek övele. Telen át varrogat, — kis kertje ágyait Öntözgeti nyáron, —

Közben-közben elmés könyveket olvasgat Az én ideálom.

Az élet utain őriző szellemként Kisér ő engemet, Megmondja, hogy a sok ágbogas út közül Melyik hova vezet. Ha jó és rossz között félig ingadozva Állok a határon: Szózat két szivemben — visszatart a roszból Az én ideálom...

Mint a felpirkadó korány harmatgyöngye A rózsalevelen, Oly tiszta, szeplőtlen szivemben íránta A vágy, a szerelem. Most csak így szeretem égi szerelemmel, De ha föltalálom: Aranyos madaram, kis feleségem lesz Az én ideálom.

Kulesár József.

Temetőben.

Künn valánk a temetőben, A pázsitos sírok között, Miket a regg gondos keze Hűs harmattal megöntözött.

Szemléltük a fejfék sorát, Melyek köré a szeretet, — Mely tájkísér az életen — Virágokat ültögetett.

S mondók: mi számandó lehet, Kiert egy hű szív nem dobog; Mig az egymásért epedők Mi mondhatatlan boldogok!

Amannak egész élete Ridog magányban telik el, — S ha meghal, nincs, ki nyughelyét Megszentelné könnyeivel.

Ellenben az e földi lét Minden örömet élvezi S a létén túl emlékjelét Gondozzák hűve kezei...

S mire beszédünk véget ért, Ahol minden eltemetett Elporladoz, megsemmisül — Szerelemünk ott nyert életet.

Kulesár József

Az igazság érdekében.

III.

Jungvirth Károly volt honvédtüzér alezredes, mint töle hallám, győri szillettésli, azonban katonai intézetekben neveltetvén, a magyar szót alig értette, beszélni még kevésbé tudta, annál több ismeretei voltak a technikai és fizikai tudományokban.

Jungvirth 1848-ban főhadnaggy volt a 5-ik számú es. k. tüzérezrednél és Pesten állomásozva, mint ilyen az egész fővárosi katonai helyőrséggel letette az esküt a magyar alkotmány védelmére és ez eskünek mindvégig hűve maradt.

A katonai főparancsnokság a király parancsára a magyar hadügyminiszter rendelkezése alá helyeztetvén, ennek rendelkezésére a hazánkba betört horvát pártitűtő seregének visszahúzására a 5-ik számú es. kir. tüzérezred több ütege is kirendeltetett, köztük Jungvirth is egy hatfontos üteg élén és volt is alkalma Pákozdnál éreztetni a horvátokkal a es. k. tüzérség fegyelmét és gyakorlottságát, mert a nagyobb részt csehkekből és morvákából, kissébe számban osztrák németekből álló tüzérek a parancsszóra minden további megfontolás nélkül löttek feketesárga fegyvertársaikra a horvátokra.

Jellasics „Flankenbevegung“-ja után Jungvirth ütege a magyar hadsereggel Bécs alá vonult, a schvechati ütközetnél ez üteg volt a visszavonulás fedezetére rendelve és ekkor ismét tanusította a legénység vas fegyelmét, mert visszavonulás közben az attakirozó osztrák sivalzsereket igen közelről és háromszor ismételve golyókártás záporral tűzte vissza.

Mindenek dacára akkor, midőn Pesten felhívott az üteg legénysége, hogy válaszon a honvédtüzérségbe lépés, vagy hadi fogság közt, csak egy pár kivétellel az utóbbit választá.

Az 1849 évi tavaszi nagy ujjoncozás alkalmával a tüzérségnek megadatott azon előny hogy a már besorozott ujjonczok köztja testileg vagy képzettség nélkül fogva legalmasabbakat a tüzérséghez kiválassza, ennek folytán a létszám több mint megkétszerezetvén, akkor még mint tüzmes-ter nyert megbízással összeállítottam hat

pari és Pap Lajos kir. ügyész, mint a szabadlevél párt jelöltje, programjukat már közzéhozták.

A Várady-ügyhöz. A budapesti állami ügyészség megkereste a bécsi törvényszéket hogy a „rendjel-pör” okmányait küldje Budapestre, hogy ezek alapján a Várady Gábor ellen követendő eljárás megállapítható.

Orosz állapotok. Tiflisben megjelent „Kawkas” című orosz lap a következő levelet közli: „Szept. 27 én magához hívott Raderisint, a tífiszi kerületi főnök, több néző jelenlétében meztelenre vetkeztetett, 50 botot veretett rá, s végre börtönbe vettetett, hol maiglan is vagyok. Megbetegedvén, kiterem: küldjenek orvost. Nem tették. E barbár eljárás oka az, hogy mivel jogom volt rá, a kerületi főnök egy privát követelésnek nem tettem eleget. Védemért folyamodom az illetékes hatóságokhoz. Surinow kereskedő. Ez esetről a „St. Peterburgskya Wjedomosti” tífiszi levele a többi közt ezt írja: „Raderisint kerületi főnök nagy pénzösszeget követelt a nándekba Surinowtól, mely követelésnek nem tehetett eleget. Erre a kerületi főnök magához hivatta az „engedetlen” kereskedőt, s így szólította meg: „Ugy látom, beeresztet, a másikon meg ki.” — „Törvény szerint” . . . kezdett szólani a kereskedő. „Várj csak, majd megmutatom én neked a törvény-szerintet” — vágott közbe a kerületi főnök, mire kezdetét vette a barbár megfenyítés. Ez ázsiai állapotok már lassan nálunk is meghonosodnak, holmi frissítelt albirák t. i. azon egykötőket veszik fel, hogy az igazság érdekében nem sértő kifejezésekben szemükre jobban ügyvédek önbíráskodva megbeszéljék. Hja az effajta emberek nem szeretik a szabad és még kevésbé az igaz szót!

A m. kir. ügyészség az „Egyelértes” ellen a „Bismark Bésben” című vezércikk miatt sajtópört indított.

Móricz Pál főmunkács a népköltészetben. A „Szabadság” írja: Hogy a mi népköltészetben igen nagy hajlam van a humorizálásra — régi dolog. Jókai már egész kötet könyvet írt össze a magyar nép humoros apróságaihoz. Hát még mennyi furcsa elvész anélkül, hogy a falu határából kimenne? Mi egy ily humoros apróságot Berettyó-Ujtaluból megmentünk a halhatatlanság számára annyival inkább, mert hát egyik nagy emberre vonatkozik. Hangzik pedig így:

Kívül bunda, belül háj.
Mi a neve? — Móricz Pály!

Sassulics Vjera mint gazdag örökös. Tamborból az orosz kormányzó sági városból jelentik, hogy ott f. hó 8 án egy gazdag és gyermektelen magányzó, bizonyos Karpov Stepanovics Ivan halt meg, ki összes vagyonának, 600,000 rubelnek általános örökösévé végrendeletileg ugyaneazon Sassulics Vjerát nevezte ki, a annak idején Trepow tábornokot, a harmadik osztály volt főnökét merénylettel megölte.

Arverés a temetőben. Szokatlan jelenetnek volt színhelye a penzinger régi temető. A község már évek előtt elhatározta volt hogy a halottak nyughelyét a templom környékéről az országot mellé helyezi át, s arverés alá bocsátotta a régi temető mindazon sírköveit és emlékeit, vasrácsait s érekeresztjét, melyeket senki sem reklamált. Berger Tádé, a nemzeti bank 1842-ben meghalt igazgatója sírmelegét 12 forintot vette meg valaki kutyagolyoztat. Dietrichstein Anna hercegnő sírmelegének az öt forint kikiáltás-ár dacára nem akadt vevője, mert a kő már igen korhadt volt. Viszont Auersperg Sophie grófné szép szürke gránit sírköve 60 forintot, az összes elárverezett tárgyak közül a legmagasabb áron kelt el.

Arviz Spanyolországban. Madridból e hó 16 ról sürgönyzik: A Marcia-ölyvet előtött árviz roppant mérveket vitt fel. A Mundo és Segura folyók megdagadva a tegnapielőtti felbőszakadástól, a nagy völgymedencézt teljesen előtötték s abban a legszebben művelt földeket. Ot város viz alatt áll, a vasúti közlekedés megszakadt azon vidékek. Murcia város hatósága jelentése szerint a viz hirtelen megdagadván, a lakosságot páni félelem fogja el; a bérci patakok is fedeleket, emberi és állati hullákat sodortak magukkal. A kárt eddigelé 15 millió frankra becsülik. Madridban miniszter tanács ült össze, tanácskozni a segédesszközök iránt.

Andaluziából hasonló vész hírek jöttek. Malaga utcazi viz alatt állanak a Sevilla-lába vezető táviró összeromboltatott.

Az orvosi kör fővárosi értekezletén a m. orvosok és természetvizsgálók ügyrendjére vonatkozólag a következők indítványok tettek és fogadtattak el. 1) Renddes tagok csak orvosok, sebészek, gyógyszerészek, állatorvosok, természettudományi tanárok, és szakírók lehetnek. A választmányban fölmerült szakkérdésekben csak a rendes tagok szavazhatnak: tisztí funkciók őg végezhetnek. A rendkívüli tagok nagy gyűlésre érdeklő indítványok a szakosztály által beterjesztett indítványok felett határoz esetleg szavazással. 4) A központi választmány még e hó folyamában összehívandó.

A difteritisz és a vereshajyma. Kolozsvárról írják a „Közegészs. Kalauz-nak”: Sajátságos megfigyelést tettünk többben a városunkban egyre uralgó roncóló toroklobra nézve. Több esetben tényleg konstataitott, hogy oly házakban, melyekben magyarok s oláhok közösen laknak, míg a magyarok nagyrészt a beteg-

ségbe estek s sokan el is haltak, addig az oláh gyermekek közt, dacára, hogy azok a magyar gyermekekkel együtt járszadotok, a difteritisz nem mutatkozott. ezen különsetre feltűnt körülményt sokan abból magyarázzák, hogy az oláh gyermekek nagyon eszik a vereshajymát. Jó lenne ez iránt másféle is megfigyeléseket tenni, különösen a zsidóknál kiknek gyermekeik tudvalóleg alig szenvednek e betegségtől.

A nagyváradi zsinagógában a legutóbbi Thora-ünnep estéjén a kántor istenitisztelet alatt egy igen csinos dallamot énekelt el azon lengyel modorban, mely a kántoroknak kiváló jellemvonását képezi. Az ájtatoskodó zsidó polgártársaknak aztán nagyon megtetszett az előadott ének darab, s azt a szó legszorosabb értelmében megajánlák. A dal végéleg falrengető tapsolás és ujjazás kezdődött, úgy, hogy a kántor ismételni volt kénytelen a dallamot. Aztán mondja még valaki, hogy a zsidók nem haladnak előre!

Öngyilkosság a törvényszék előtt. Königsstein Sarolta az „an der Wien” színház tagja, férje ellen, mivel egész vagyont rövid idő alatt eltékozolta, válópört indított. Tegnapi keltett volna a bécsi polgári törvényszék előtt a harmadik ki-gyezesi kísérletnek megtörténnie. A kellő formalitások elvégezte után, a színésznő férjére egy üvegesít huzott ki zsebéből a tartalmát, — mely foszforoldatból állott — oly gyorsan kiitta, hogy meg nem akadályozhatták. Még élve szállították a kórházba.

Gyilkos sajtóhíbe. A „Bayerischer Kurier” hirdetésí rovatába famozus sajtóhíbe csuszott be, mely az illető nyomda faktorának életébe került. Ugyanis egy hirdetésben, mely egy pamlagot kínált vevőre, e helyett: „auch engerichtet zum Liegen”, ez állt: „auch engerichtet zum Lieben”. A factor a sajtóhíbe láttára annyira felindult, hogy agyszélhűdés következtében azonnal meghalt.

Egy uszoris meggyilkoltatása. A „Bereg” írja: Friedmann Wolf szkolárszakai lakos Galicziából a szomszai várról hazafelé jövet Opirec határának szomszédságában, a mint a határt a Kárpátokon átlépte, ismeretlen tettes által szeptember 30-án fölbölvettet. Az agyonlőtt évekkel ezelőtt csalás bünténye miatt a munkási feigytézetben volt bezárva, onnan büntetésének kiállása után a volózei völgyben telepedett meg és csakhamar meggazdagodott, de a népet teljesen tönkretette s így hihetőleg a sok koldusbotra juttatott valamelyike bosszúból a népörö-mére gyilkolta meg a vidék e vérszopó piócáját.

Köszönet-nyilvánítás. A Szent-István-Társulat tekintetbe vévén alázatos folyamodványomban elősorolt indokokat, kegyes volt a lovaszhetényi és pusztafalusi szegény iskolás gyermekek számára 60 db. legújabb keletű s csinos kötésű katekizmust küldeni. Midőn a fent említett sz. czélu társulat e szép s lelkételező kegyadományát szegény hűveim nevében hálásan megköszöném, igérem, hogy a Szt. István-Társulat czélját csekély erőmhöz képest mindenkor előmozdítandom. Lovászhetény, 1879. október 10 én. Szikszay plébános.

Értesítés. A második előadások sorát Lecoq „Giroflé-Girofla” operettjével nyitották meg színészeink. A közönség nagy számmal jelent meg s élvezete nem csekély volt, mert a közreműködők játéka s éneke összességben és egyöntetűl vala. A czimszerepben Alszechy Ilon mindenkép helyén találta magát; Németh mint Don Bolero, Némethé mint Pedro kiválóan töltötték be szerepeiket; s a Bokor-pár nagy élvezetet nyújtott. A mi különösen Bokort (Murzuk) illeti, ő hasznára fordítva természet adta előnyeit, az est hővévé emelkedett s mulatságos fogásaival szűnni nem akaró clevenséget támasztott a hallgatóságban. Jó alczája és ékes öltönye is hasznára vala.

Észünkbe jut, hogy e részben még nagyon is hátra vagyunk. A divatnak mindenkép hódoló és cifra öltönyökben valamint külsőségekben gyönyörködni szerető Pécs ugy látszik, nem tart semmit színházára, mert különben lendített volna valamit azon, amit disztítésnek neveznek. Színpadunk butorzata kezdetleges; egy színpé tájkép nem teszi azt vonzóvá és disztéleti egészben véve annyira ütöttek s koptattak, hogy modern társadalmi darab számára nem tűntetheti elő még csak egyszerű igényű csinosabb szalont sem benne. Mindent a színészkörtől nem várhatni. Az ő pályájuk vándorlás, amelyben a sors majd ide, majd oda veti őket és igazságtalanság volna oly költségre szorítani akarni igazgatójukat, amelyből tulajdonképi haszon rá nem háramlik. A disztilet első sorban a színházaknál valón hasznára és mindig jó, ha ily dolgokban hiányt az nem szenved. Műkedvelői előadások is nem egyszer fordulhatnak elő, s egy-egy nevezeteseb hangverseny bizonyára nagyon is megkívánja az ékebb környezetet. Pécs e részben sem maradhat a többi városok mögött, amidőn régi hírnevénél fogva elsőség illetné.

Vasárnap ismét zsufolt házbán tartott színészeink előadást. Csepreghi népszínművét „A piros bugyellaris”-t láttuk még pedig elég halvány játéknak, ami onnan eredhetett, mivel Alszechy Ilon (Zsófi) nem volt elemében; Balázs vonlatottan, egykedvűen játszott, Várady tulzott, ami az egynsúlyt s őszhangzatot minden irányban megrontja vala. Nép-

színművekre a Németh-párnál és különösen Némethnél jobbat, s alkalmasabb egyént nem kívánunk; és maradjon Alszechy Ilon az operetti szaknál, ahol biztos habérok teremnek számára.

Kedden Lecoq „Kissasszony felesége”-je került előadásra közönség előtt. Sok élvezetet nyújtott volna ez előadás, ha nem kellett volna mind-egyre azon észrevennünk magunkat, hogy vidéki színházban, a provincia kellő közepén vagyunk. Bocsánat a kifejezésért! De nem rontja-e folyton az illusiót, avagy nem liti-e azt teljesen agyon az örökös tologatás, rakosgatás, toszogatás, amelyet a függöny mögött művelnek, s amely érzékesítő hangokban emlékezteti a hallgatót s nézőt a pusztá valóság földi nyomorára, a hajra és vesződségre, amely elől az ember színházba menekszik? Ha változás fordul elő, a disztilet darabok jobbra-balra rakosgatás s van aztán zaj megdöngetés. A függöny legördül, de a java csak akkor következik meg: B u m! hal-latszák. Két másodpercig tartó csend; aztán megint: B u m, b u m, s később három vagy több B u m egymásután, a szerint a mint több vagy kevesebb gyucevezett disztilet kell előszedni avagy elrakni. Bizony nagy nyomorúság az, hogy ezen nem segíthetni, hogy a legkedvezetesebb gépezettel sem rendelkezhetik színházunk.

Ami az előadást illeti, az minden részében kerekded volt és sok tapsra, sok kihívásra adott okot. Némethé mint Marjolaine teljesen fedletté előideit és élénk játékaival valamint szép énekével fellekesíté a fiatalságot. Eenyi érez, ennyi átlát-zóság, kellem és dallamosság nem minden hírneves énekesnőnek is tulajdona; s Némethé mindezt használni és értékesíteni is tudja, oly annyira, hogy napról-napra nagyobb kedveltségre tesz szert. Az ő közreműködése teljes biztosíték arra, hogy a látogató élvezni fog. A többiek is szerencsésen töltötték be szerepeiket, és ajánljuk e darabot az ittlakó és vidéki közönség figyelmébe. Egy megjegyzéstől azonban nem tartozkodhatunk. Toldy (Palamed Vanderbum), idősebb alakot ábrázolhatna és Bokor vigább, fűrgebb s kedvesebb viglegényt személyesíthetne; egy-szóval maradjon kiki a maga hatáskörében.

Szerdán a „Csók” 4 felv. vigjáték Dóczytól. Gondos tanulás nyomát viselé ez előadás, bárha némely közreműködő jobban tudhatta volna szerepét. Vihary Ferendó rövid szerepét játszta; Toldy a királyt clevenséggel, csinnal s helyes ábrázolással állította elő. Bokornak érdemlő tudható be, hogy nem tulzott s az illem korlátai között maradt mint Sobrinus. Vedress és Balázs, az első mint porfiu a második mint Adolár gondnal részleteztek és kerekded egészet adtak. A nők között Tökés Emiliát (Blanda) illeti az elsőség; ő beusósággal előkelőséget és finomságot tudott párosítani, amiért is kiválóan megnyerte a közönség tetszését. Csókané egészben véve igazsággal játszta le szerepét, a csók történetét melegséggel s helylyel-közrel lelkesítéssel szavalta el. Turcsányi Irén szeretreméltó gyermekdedéggel ábrázolta Angelát. — Kö-zönség feles számmal volt jelen.

Értesítés. A második előadások sorát Lecoq „Giroflé-Girofla” operettjével nyitották meg színészeink. A közönség nagy számmal jelent meg s élvezete nem csekély volt, mert a közreműködők játéka s éneke összességben és egyöntetűl vala. A czimszerepben Alszechy Ilon mindenkép helyén találta magát; Németh mint Don Bolero, Némethé mint Pedro kiválóan töltötték be szerepeiket; s a Bokor-pár nagy élvezetet nyújtott. A mi különösen Bokort (Murzuk) illeti, ő hasznára fordítva természet adta előnyeit, az est hővévé emelkedett s mulatságos fogásaival szűnni nem akaró clevenséget támasztott a hallgatóságban. Jó alczája és ékes öltönye is hasznára vala.

Észünkbe jut, hogy e részben még nagyon is hátra vagyunk. A divatnak mindenkép hódoló és cifra öltönyökben valamint külsőségekben gyönyörködni szerető Pécs ugy látszik, nem tart semmit színházára, mert különben lendített volna valamit azon, amit disztítésnek neveznek. Színpadunk butorzata kezdetleges; egy színpé tájkép nem teszi azt vonzóvá és disztéleti egészben véve annyira ütöttek s koptattak, hogy modern társadalmi darab számára nem tűntetheti elő még csak egyszerű igényű csinosabb szalont sem benne. Mindent a színészkörtől nem várhatni. Az ő pályájuk vándorlás, amelyben a sors majd ide, majd oda veti őket és igazságtalanság volna oly költségre szorítani akarni igazgatójukat, amelyből tulajdonképi haszon rá nem háramlik. A disztilet első sorban a színházaknál valón hasznára és mindig jó, ha ily dolgokban hiányt az nem szenved. Műkedvelői előadások is nem egyszer fordulhatnak elő, s egy-egy nevezeteseb hangverseny bizonyára nagyon is megkívánja az ékebb környezetet. Pécs e részben sem maradhat a többi városok mögött, amidőn régi hírnevénél fogva elsőség illetné.

Vasárnap ismét zsufolt házbán tartott színészeink előadást. Csepreghi népszínművét „A piros bugyellaris”-t láttuk még pedig elég halvány játéknak, ami onnan eredhetett, mivel Alszechy Ilon (Zsófi) nem volt elemében; Balázs vonlatottan, egykedvűen játszott, Várady tulzott, ami az egynsúlyt s őszhangzatot minden irányban megrontja vala. Nép-

Értesítés. A második előadások sorát Lecoq „Giroflé-Girofla” operettjével nyitották meg színészeink. A közönség nagy számmal jelent meg s élvezete nem csekély volt, mert a közreműködők játéka s éneke összességben és egyöntetűl vala. A czimszerepben Alszechy Ilon mindenkép helyén találta magát; Németh mint Don Bolero, Némethé mint Pedro kiválóan töltötték be szerepeiket; s a Bokor-pár nagy élvezetet nyújtott. A mi különösen Bokort (Murzuk) illeti, ő hasznára fordítva természet adta előnyeit, az est hővévé emelkedett s mulatságos fogásaival szűnni nem akaró clevenséget támasztott a hallgatóságban. Jó alczája és ékes öltönye is hasznára vala.

Észünkbe jut, hogy e részben még nagyon is hátra vagyunk. A divatnak mindenkép hódoló és cifra öltönyökben valamint külsőségekben gyönyörködni szerető Pécs ugy látszik, nem tart semmit színházára, mert különben lendített volna valamit azon, amit disztítésnek neveznek. Színpadunk butorzata kezdetleges; egy színpé tájkép nem teszi azt vonzóvá és disztéleti egészben véve annyira ütöttek s koptattak, hogy modern társadalmi darab számára nem tűntetheti elő még csak egyszerű igényű csinosabb szalont sem benne. Mindent a színészkörtől nem várhatni. Az ő pályájuk vándorlás, amelyben a sors majd ide, majd oda veti őket és igazságtalanság volna oly költségre szorítani akarni igazgatójukat, amelyből tulajdonképi haszon rá nem háramlik. A disztilet első sorban a színházaknál valón hasznára és mindig jó, ha ily dolgokban hiányt az nem szenved. Műkedvelői előadások is nem egyszer fordulhatnak elő, s egy-egy nevezeteseb hangverseny bizonyára nagyon is megkívánja az ékebb környezetet. Pécs e részben sem maradhat a többi városok mögött, amidőn régi hírnevénél fogva elsőség illetné.

Vasárnap ismét zsufolt házbán tartott színészeink előadást. Csepreghi népszínművét „A piros bugyellaris”-t láttuk még pedig elég halvány játéknak, ami onnan eredhetett, mivel Alszechy Ilon (Zsófi) nem volt elemében; Balázs vonlatottan, egykedvűen játszott, Várady tulzott, ami az egynsúlyt s őszhangzatot minden irányban megrontja vala. Nép-

Értesítés. A második előadások sorát Lecoq „Giroflé-Girofla” operettjével nyitották meg színészeink. A közönség nagy számmal jelent meg s élvezete nem csekély volt, mert a közreműködők játéka s éneke összességben és egyöntetűl vala. A czimszerepben Alszechy Ilon mindenkép helyén találta magát; Németh mint Don Bolero, Némethé mint Pedro kiválóan töltötték be szerepeiket; s a Bokor-pár nagy élvezetet nyújtott. A mi különösen Bokort (Murzuk) illeti, ő hasznára fordítva természet adta előnyeit, az est hővévé emelkedett s mulatságos fogásaival szűnni nem akaró clevenséget támasztott a hallgatóságban. Jó alczája és ékes öltönye is hasznára vala.

Észünkbe jut, hogy e részben még nagyon is hátra vagyunk. A divatnak mindenkép hódoló és cifra öltönyökben valamint külsőségekben gyönyörködni szerető Pécs ugy látszik, nem tart semmit színházára, mert különben lendített volna valamit azon, amit disztítésnek neveznek. Színpadunk butorzata kezdetleges; egy színpé tájkép nem teszi azt vonzóvá és disztéleti egészben véve annyira ütöttek s koptattak, hogy modern társadalmi darab számára nem tűntetheti elő még csak egyszerű igényű csinosabb szalont sem benne. Mindent a színészkörtől nem várhatni. Az ő pályájuk vándorlás, amelyben a sors majd ide, majd oda veti őket és igazságtalanság volna oly költségre szorítani akarni igazgatójukat, amelyből tulajdonképi haszon rá nem háramlik. A disztilet első sorban a színházaknál valón hasznára és mindig jó, ha ily dolgokban hiányt az nem szenved. Műkedvelői előadások is nem egyszer fordulhatnak elő, s egy-egy nevezeteseb hangverseny bizonyára nagyon is megkívánja az ékebb környezetet. Pécs e részben sem maradhat a többi városok mögött, amidőn régi hírnevénél fogva elsőség illetné.

Vasárnap ismét zsufolt házbán tartott színészeink előadást. Csepreghi népszínművét „A piros bugyellaris”-t láttuk még pedig elég halvány játéknak, ami onnan eredhetett, mivel Alszechy Ilon (Zsófi) nem volt elemében; Balázs vonlatottan, egykedvűen játszott, Várady tulzott, ami az egynsúlyt s őszhangzatot minden irányban megrontja vala. Nép-

Értesítés. A második előadások sorát Lecoq „Giroflé-Girofla” operettjével nyitották meg színészeink. A közönség nagy számmal jelent meg s élvezete nem csekély volt, mert a közreműködők játéka s éneke összességben és egyöntetűl vala. A czimszerepben Alszechy Ilon mindenkép helyén találta magát; Németh mint Don Bolero, Némethé mint Pedro kiválóan töltötték be szerepeiket; s a Bokor-pár nagy élvezetet nyújtott. A mi különösen Bokort (Murzuk) illeti, ő hasznára fordítva természet adta előnyeit, az est hővévé emelkedett s mulatságos fogásaival szűnni nem akaró clevenséget támasztott a hallgatóságban. Jó alczája és ékes öltönye is hasznára vala.

Észünkbe jut, hogy e részben még nagyon is hátra vagyunk. A divatnak mindenkép hódoló és cifra öltönyökben valamint külsőségekben gyönyörködni szerető Pécs ugy látszik, nem tart semmit színházára, mert különben lendített volna valamit azon, amit disztítésnek neveznek. Színpadunk butorzata kezdetleges; egy színpé tájkép nem teszi azt vonzóvá és disztéleti egészben véve annyira ütöttek s koptattak, hogy modern társadalmi darab számára nem tűntetheti elő még csak egyszerű igényű csinosabb szalont sem benne. Mindent a színészkörtől nem várhatni. Az ő pályájuk vándorlás, amelyben a sors majd ide, majd oda veti őket és igazságtalanság volna oly költségre szorítani akarni igazgatójukat, amelyből tulajdonképi haszon rá nem háramlik. A disztilet első sorban a színházaknál valón hasznára és mindig jó, ha ily dolgokban hiányt az nem szenved. Műkedvelői előadások is nem egyszer fordulhatnak elő, s egy-egy nevezeteseb hangverseny bizonyára nagyon is megkívánja az ékebb környezetet. Pécs e részben sem maradhat a többi városok mögött, amidőn régi hírnevénél fogva elsőség illetné.

Vasárnap ismét zsufolt házbán tartott színészeink előadást. Csepreghi népszínművét „A piros bugyellaris”-t láttuk még pedig elég halvány játéknak, ami onnan eredhetett, mivel Alszechy Ilon (Zsófi) nem volt elemében; Balázs vonlatottan, egykedvűen játszott, Várady tulzott, ami az egynsúlyt s őszhangzatot minden irányban megrontja vala. Nép-

Értesítés. A második előadások sorát Lecoq „Giroflé-Girofla” operettjével nyitották meg színészeink. A közönség nagy számmal jelent meg s élvezete nem csekély volt, mert a közreműködők játéka s éneke összességben és egyöntetűl vala. A czimszerepben Alszechy Ilon mindenkép helyén találta magát; Németh mint Don Bolero, Némethé mint Pedro kiválóan töltötték be szerepeiket; s a Bokor-pár nagy élvezetet nyújtott. A mi különösen Bokort (Murzuk) illeti, ő hasznára fordítva természet adta előnyeit, az est hővévé emelkedett s mulatságos fogásaival szűnni nem akaró clevenséget támasztott a hallgatóságban. Jó alczája és ékes öltönye is hasznára vala.

Észünkbe jut, hogy e részben még nagyon is hátra vagyunk. A divatnak mindenkép hódoló és cifra öltönyökben valamint külsőségekben gyönyörködni szerető Pécs ugy látszik, nem tart semmit színházára, mert különben lendített volna valamit azon, amit disztítésnek neveznek. Színpadunk butorzata kezdetleges; egy színpé tájkép nem teszi azt vonzóvá és disztéleti egészben véve annyira ütöttek s koptattak, hogy modern társadalmi darab számára nem tűntetheti elő még csak egyszerű igényű csinosabb szalont sem benne. Mindent a színészkörtől nem várhatni. Az ő pályájuk vándorlás, amelyben a sors majd ide, majd oda veti őket és igazságtalanság volna oly költségre szorítani akarni igazgatójukat, amelyből tulajdonképi haszon rá nem háramlik. A disztilet első sorban a színházaknál valón hasznára és mindig jó, ha ily dolgokban hiányt az nem szenved. Műkedvelői előadások is nem egyszer fordulhatnak elő, s egy-egy nevezeteseb hangverseny bizonyára nagyon is megkívánja az ékebb környezetet. Pécs e részben sem maradhat a többi városok mögött, amidőn régi hírnevénél fogva elsőség illetné.

Vasárnap ismét zsufolt házbán tartott színészeink előadást. Csepreghi népszínművét „A piros bugyellaris”-t láttuk még pedig elég halvány játéknak, ami onnan eredhetett, mivel Alszechy Ilon (Zsófi) nem volt elemében; Balázs vonlatottan, egykedvűen játszott, Várady tulzott, ami az egynsúlyt s őszhangzatot minden irányban megrontja vala. Nép-

Értesítés. A második előadások sorát Lecoq „Giroflé-Girofla” operettjével nyitották meg színészeink. A közönség nagy számmal jelent meg s élvezete nem csekély volt, mert a közreműködők játéka s éneke összességben és egyöntetűl vala. A czimszerepben Alszechy Ilon mindenkép helyén találta magát; Németh mint Don Bolero, Némethé mint Pedro kiválóan töltötték be szerepeiket; s a Bokor-pár nagy élvezetet nyújtott. A mi különösen Bokort (Murzuk) illeti, ő hasznára fordítva természet adta előnyeit, az est hővévé emelkedett s mulatságos fogásaival szűnni nem akaró clevenséget támasztott a hallgatóságban. Jó alczája és ékes öltönye is hasznára vala.

Észünkbe jut, hogy e részben még nagyon is hátra vagyunk. A divatnak mindenkép hódoló és cifra öltönyökben valamint külsőségekben gyönyörködni szerető Pécs ugy látszik, nem tart semmit színházára, mert különben lendített volna valamit azon, amit disztítésnek neveznek. Színpadunk butorzata kezdetleges; egy színpé tájkép nem teszi azt vonzóvá és disztéleti egészben véve annyira ütöttek s koptattak, hogy modern társadalmi darab számára nem tűntetheti elő még csak egyszerű igényű csinosabb szalont sem benne. Mindent a színészkörtől nem várhatni. Az ő pályájuk vándorlás, amelyben a sors majd ide, majd oda veti őket és igazságtalanság volna oly költségre szorítani akarni igazgatójukat, amelyből tulajdonképi haszon rá nem háramlik. A disztilet első sorban a színházaknál valón hasznára és mindig jó, ha ily dolgokban hiányt az nem szenved. Műkedvelői előadások is nem egyszer fordulhatnak elő, s egy-egy nevezeteseb hangverseny bizonyára nagyon is megkívánja az ékebb környezetet. Pécs e részben sem maradhat a többi városok mögött, amidőn régi hírnevénél fogva elsőség illetné.

Vasárnap ismét zsufolt házbán tartott színészeink előadást. Csepreghi népszínművét „A piros bugyellaris”-t láttuk még pedig elég halvány játéknak, ami onnan eredhetett, mivel Alszechy Ilon (Zsófi) nem volt elemében; Balázs vonlatottan, egykedvűen játszott, Várady tulzott, ami az egynsúlyt s őszhangzatot minden irányban megrontja vala. Nép-

Értesítés. A második előadások sorát Lecoq „Giroflé-Girofla” operettjével nyitották meg színészeink. A közönség nagy számmal jelent meg s élvezete nem csekély volt, mert a közreműködők játéka s éneke összességben és egyöntetűl vala. A czimszerepben Alszechy Ilon mindenkép helyén találta magát; Németh mint Don Bolero, Némethé mint Pedro kiválóan töltötték be szerepeiket; s a Bokor-pár nagy élvezetet nyújtott. A mi különösen Bokort (Murzuk) illeti, ő hasznára fordítva természet adta előnyeit, az est hővévé emelkedett s mulatságos fogásaival szűnni nem akaró clevenséget támasztott a hallgatóságban. Jó alczája és ékes öltönye is hasznára vala.

Észünkbe jut, hogy e részben még nagyon is hátra vagyunk. A divatnak mindenkép hódoló és cifra öltönyökben valamint külsőségekben gyönyörködni szerető Pécs ugy látszik, nem tart semmit színházára, mert különben lendített volna valamit azon, amit disztítésnek neveznek. Színpadunk butorzata kezdetleges; egy színpé tájkép nem teszi azt vonzóvá és disztéleti egészben véve annyira ütöttek s koptattak, hogy modern társadalmi darab számára nem tűntetheti elő még csak egyszerű igényű csinosabb szalont sem benne. Mindent a színészkörtől nem várhatni. Az ő pályájuk vándorlás, amelyben a sors majd ide, majd oda veti őket és igazságtalanság volna oly költségre szorítani akarni igazgatójukat, amelyből tulajdonképi haszon rá nem háramlik. A disztilet első sorban a színházaknál valón hasznára és mindig jó, ha ily dolgokban hiányt az nem szenved. Műkedvelői előadások is nem egyszer fordulhatnak elő, s egy-egy nevezeteseb hangverseny bizonyára nagyon is megkívánja az ékebb környezetet. Pécs e részben sem maradhat a többi városok mögött, amidőn régi hírnevénél fogva elsőség illetné.

Vasárnap ismét zsufolt házbán tartott színészeink előadást. Csepreghi népszínművét „A piros bugyellaris”-t láttuk még pedig elég halvány játéknak, ami onnan eredhetett, mivel Alszechy Ilon (Zsófi) nem volt elemében; Balázs vonlatottan, egykedvűen játszott, Várady tulzott, ami az egynsúlyt s őszhangzatot minden irányban megrontja vala. Nép-

Értesítés. A második előadások sorát Lecoq „Giroflé-Girofla” operettjével nyitották meg színészeink. A közönség nagy számmal jelent meg s élvezete nem csekély volt, mert a közreműködők játéka s éneke összességben és egyöntetűl vala. A czimszerepben Alszechy Ilon mindenkép helyén találta magát; Németh mint Don Bolero, Némethé mint Pedro kiválóan töltötték be szerepeiket; s a Bokor-pár nagy élvezetet nyújtott. A mi különösen Bokort (Murzuk) illeti, ő hasznára fordítva természet adta előnyeit, az est hővévé emelkedett s mulatságos fogásaival szűnni nem akaró clevenséget támasztott a hallgatóságban. Jó alczája és ékes öltönye is hasznára vala.

Észünkbe jut, hogy e részben még nagyon is hátra vagyunk. A divatnak mindenkép hódoló és cifra öltönyökben valamint külsőségekben gyönyörködni szerető Pécs ugy látszik, nem tart semmit színházára, mert különben lendített volna valamit azon, amit disztítésnek neveznek. Színpadunk butorzata kezdetleges; egy színpé tájkép nem teszi azt vonzóvá és disztéleti egészben véve annyira ütöttek s koptattak, hogy modern társadalmi darab számára nem tűntetheti elő még csak egyszerű igényű csinosabb szalont sem benne. Mindent a színészkörtől nem várhatni. Az ő pályájuk vándorlás, amelyben a sors majd ide, majd oda veti őket és igazságtalanság volna oly költségre szorítani akarni igazgatójukat, amelyből tulajdonképi haszon rá nem háramlik. A disztilet első sorban a színházaknál valón hasznára és mindig jó, ha ily dolgokban hiányt az nem szenved. Műkedvelői előadások is nem egyszer fordulhatnak elő, s egy-egy nevezeteseb hangverseny bizonyára nagyon is megkívánja az ékebb környezetet. Pécs e részben sem maradhat a többi városok mögött, amidőn régi hírnevénél fogva elsőség illetné.

Vasárnap ismét zsufolt házbán tartott színészeink előadást. Csepreghi népszínművét „A piros bugyellaris”-t láttuk még pedig elég halvány játéknak, ami onnan eredhetett, mivel Alszechy Ilon (Zsófi) nem volt elemében; Balázs vonlatottan, egykedvűen játszott, Várady tulzott, ami az egynsúlyt s őszhangzatot minden irányban megrontja vala. Nép-

Értesítés. A második előadások sorát Lecoq „Giroflé-Girofla” operettjével nyitották meg színészeink. A közönség nagy számmal jelent meg s élvezete nem csekély volt, mert a közreműködők játéka s éneke összességben és egyöntetűl vala. A czimszerepben Alszechy Ilon mindenkép helyén találta magát; Németh mint Don Bolero, Némethé mint Pedro kiválóan töltötték be szerepeiket; s a Bokor-pár nagy élvezetet nyújtott. A mi különösen Bokort (Murzuk) illeti, ő hasznára fordítva természet adta előnyeit, az est hővévé emelkedett s mulatságos fogásaival szűnni nem akaró clevenséget támasztott a hallgatóságban. Jó alczája és ékes öltönye is hasznára vala.

Észünkbe jut, hogy e részben még nagyon is hátra vagyunk. A divatnak mindenkép hódoló és cifra öltönyökben valamint külsőségekben gyönyörködni szerető Pécs ugy látszik, nem tart semmit színházára, mert különben lendített volna valamit azon, amit disztítésnek neveznek. Színpadunk butorzata kezdetleges; egy színpé tájkép nem teszi azt vonzóvá és disztéleti egészben véve annyira ütöttek s koptattak, hogy modern társadalmi darab számára nem tűntetheti elő még csak egyszerű igényű csinosabb szalont sem benne. Mindent a színészkörtől nem várhatni. Az ő pályájuk vándorlás, amelyben a sors majd ide, majd oda veti őket és igazságtalanság volna oly költségre szorítani akarni igazgatójukat, amelyből tulajdonképi haszon rá nem háramlik. A disztilet első sorban a színházaknál valón hasznára és mindig jó, ha ily dolgokban hiányt az nem szenved. Műkedvelői előadások is nem egyszer fordulhatnak elő, s egy-egy nevezeteseb hangverseny bizonyára nagyon is megkívánja az ékebb környezetet. Pécs e részben sem maradhat a többi városok mögött, amidőn régi hírnevénél fogva elsőség illetné.

és néhány francia banktársa még itt vannak, hiáltsaik nagyon csökkentek. Több oldalról jelentik, hogy a szerb kormány most angol pénzberekkel tárgyal a nemzeti bank föllállítására, és a nándorfehér saloni vasút kiépítése iránt. A londoni Reuters officiel azt írja, hogy az osztrák államvasutal folytatott tárgyalások megszakítottak, míg a Times úgy fejezi ki magát, hogy azok meghiusultak. A „N. W. T.” ezzel szemben kijelenti, hogy de Serres, az osztrák államvasut építési igazgatója számos mérnökkel Szerbországra utazott, aminek semmi értelme sem lenne ha a társaságnak nem volnának kilátásai.

Rozs	8.00	7.80	—
Árpa	7.40	7.00	—
Zab	6.70	6.50	—
Kukoriceza	8.00	7.00	—
Hajdina 100 kg. ft.	0.00		
Széna	2.80		
Szalina	1.30		

NAGY FERENCZ
laptulajdonos.
BAKSCH EMIL KIS JÓZSEF
felelős szerkesztő. Szerkesztői társ.

Hirdetések.

A kisbirtokosok földhitelintézete megtartotta második alakuló közgyűlését mintán az aug. 31-iki közgyűlésen megválasztott igazgatóság köztudomásulag készítv. Elnökül Feszterich Pál gróf; a szavazatszedő bizottság megválasztván, elnök indítványozza, hogy a szavazás eredmények kihirdetése végett a közgyűlés délután újból üljön össze. Ami az igazgatóság költségét illeti elnök kijelenti, hogy a közgyűlés nyilatkozott addig míg a hitel-egylet jel ntékenyebb lendületet nem nyer, minden d j nélkül vezetni az egylet ügyeit. A délután 4 órakor folytatott ülésben a következő választási eredmény hirdettetett ki: elnök Feszterich Pál gróf, alelnök: Bittó István, igazgatósági tagok: Apáthy István, Beliczay István, Csekonicz gróf, Miklós István, Pinfics Frigyes, Szokol Gyula és Tszta László, Felügyelő bizotts. tagok: Bánffy Dezső br. Helfy Ignác, Nagy György és Uhl Sándor. Végül a létesítő bizottságnak köszönet szavaztatván, a közgyűlés szétoszlott.

Savanyu káposzta és répa
25. 50. 100 és 200 kilós hordókban egy méter mazsa [2 vsm-mazsa] **ára 5 ftón**
Kapható FORSTNER C. M. urnál Pécsen, Lyceum-utca 8 sz.

A Himesházi határban
egy egykereki fellesapó igen jó karban lévő és egész éven át bő vízzel bíró:

malom
szabad kézből kedvező feltételek mellett **eladó.** Ertekezhetni Pécsen belvárosi országút 18. sz. alatt a tulajdonossal.

GABONA ÁRAK
a f. é. okt. hó 18-én tartott heti vásáron.
I. oszt. II. oszt. III. oszt.
Báza 100 kg. ft. 13.50 ft. 12.60 ft. 12.—
Kétszeres „ „ 10.50 „ 10.00 „ —.—

Pécsen!
A „MAGYAR KORONA”
vendégfogadót díszesen és kényelmesen berendezvén ajánlja a nagyérdemű t. cz. közönség figyelmébe és számos látogatást kér mély tisztelettel
Dürnbacher Mihály
vendéglős.
200 (2-2)

Pompás Sirkoszoruk
növésziesen szárított szép él virágokból készítve, a legélénkebb színekben **legnagyobb választékban, kedvező jutányos árért** szolgáltatók:

1. Erfurti minta.	12. sz. 40 ctm.	2.50
1 darab	13. „ 45 „	3.—
Külső átmérete. ft. kr.	14. „ 50 „	3.50
1. sz. 29 ctm.	15. „ 55 „	4.50
2. „ 32 „	16. „ 60 „	5.50
3. „ 35 „	17. „ 70 „	7.50
4. „ 39 „	3. Lipesei minta.	
5. „ 43 „	18. sz. 30 ctm.	— 50
6. „ 49 „	19. „ 35 „	— 75
7. „ 56 „	20. „ 40 „	1.—
8. „ 64 „	21. „ 45 „	1.50
9. „ 70 „	22. „ 50 „	2.—
10. „ 75 „	23. „ 55 „	3.—
2. Legjobb bécsi minta.	24. „ 60 „	4.—
11. sz. 31 ctm.	25. „ 65 „	5.—
2. „ 32 „	26. „ 70 „	6.—

Szélesről kötött 4 méter hosszú virágfüzerek
1. 2. 3. szám
2 ft. 60 kr. 3 ft. 50 kr. 5 ft. — kr. 1 ftiz.

Földessy Lajos
magkereskedésben. (Mária-Valeria-utca 7). Budapest.
Vidéki szíves megrendelések a legnagyobb figyelemmel és gyorsasággal teljesítenek.

Üzlet-helyiség-változtatás.
Van szerencsénk a n. é. közönség tudomására hozni, hogy **norinbergi, díszmű és rövidáru raktárunkat** mely több év óta Királyutca MAYER féle házban létezett, az átelleus **46. szám alatt létező saját házukba,** mely utobbit dúsán berendezve, helyeztük át, és egyszersmind a dohány és szivar különlegességek árusításával megbízva levünk.
A midőn a n. é. közönségnek immár eddigi bizalmáért köszönetünket nyilvánítjuk, kérnök ezt továbbá is számunkra fentartani, minden törekvésünk oda fog hatni, hogy igen tisztelt vevőink igényeinek lehetőleg minden tekintben megfelelhessünk
mely tisztelettel
Alt és Böhm.
218 (3-3)

Kreiner József Pécsen
(azelőtt J. W. Trenschiener)
Király (16) utca Rubelféle 3 számú házban.
Alólírott tisztelettel bátorodom köztudomásra hozni, hogy **J. W. Trenschiener** legjobb hírnévben álló **DIVATÁRU KERESKEDÉSÉT** átvetttem és ezt újra felszerelve a **legújabb divat-cikkkel** minden évadra, — tovább vezetni fogom.
Mely alkalommal bátorodom ajánlani dús választékú legújabb **NŐI RUHAKELMÉMET** a legnagyobb választékban úrya **chasmir** és **Terno** kelméket, továbbá mindenféle női cikkeket, bundákat, jopnikat és nagykendőket, a legjobb hírnevű gyárból került **vászon és asztalteríték készletemet,** valódi rumburgi zsebkendőket, vásznakat, lepőket és szalvétákat stb. szóval minden e szakmába vágó cikkeket a **legjutányosb áron. Uri és női inge** a legnagyobb választékban, ugy szinte uri és női ingnyakak, mikre a t. cz. közönség becses figyelmét bátorodom felhívni.
Mintákkal kívánatra, vagy levéleli megkeresésre ingyen szolgálok.
Minek folytán még egyszer kérom a t. cz. közönséget, hogy az előbbeni czégleh taunsított nagyra becsült bizalmával engem is megajándékoznai sziveskedjék.
Mely tisztelettel
Kreiner József.
(10-8)

A pécsi kőszénbánya- és gépgyár-részvénytársulat
1879. évi október 31-én délelőtt 10 órakor Pécsen saját helyiségében **rendes közgyűlést** tart, melyre a t. cz. részvényesek, figyelemztetéssel az alapszabályok 24 § árá*, ezennel meghívatnak.
TÁRGYAK:
1. Részvényátvitások.
2. Igazgatósági jelentés.
3. Felügyelő bizottság jelentése a számadás felett.
4. Esetleges osztalék megállapítása.
5. Igazgatósági jelentés a vashámori és gépgyári ingóságok megvétele iránt beérkezett ajánlat felett.
6. Netáni indítványok tárgyalása.
Kelt a pécsi kőszénbánya és gépgyár-részvénytársulat igazgatósága részéről 1879. évi október 12-én tartott üléséből.
Kosztits Szilárd, titkár.
*) 24. §. Minden részvényes, ki szavazati jogával élni akar, részvényeit a társulat titkárnál 24 órával a közgyűlés határideje előtt, térítvény mellett letenni tartozik.
219. (2-2)

EDDIG MÉG PÁRATLAN!
A Maager W.-féle csukamáj-olaj
Erdemjel es. kir. kizár. szab. valódi, tiszta Erdemjel
mely a orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és **könnnyen emészthetősége** folytán gyermekeknek is ajánlható, mert a legtisztább, legjobbnak*) elismert gyógyszer **mell s tüdőbajok gőrvély, daganatok, kelések bőrkiütések, mirigybajok, gyengeség** stb. ellen.
Egy üveg ára 1 frt. kapható gyári raktárban: **Bécsben Heumarkt 3 szám a.**)** valamint az osztrák-magyar birodalom legtöbb gyógyszerárában és jobbnevű fűszerkereskedésekben.
PÉCSEN kapható: **Kovács M.** gyógyszerárában, **Reeh Vilmos, Blauhorn M.** és **Simon János** fűszerkereskedésében. **Baján:** Bozsok és Gellermann gyógyszerárában, **Michits fűszerk. Mohács:** Luizer V. és Pyrker J. gyógyszer. **Szigetvárott:** Lázits V. Ocsodál és Bagó fűszerkeresek. **Zomborban:** Weidinger A. és Falceoni keresk.
*) Újabb idő óta több czég három szögletes üvegekben tisztátalan és hamisított csukamájolajt árul. Kikerülendő e megcsalást, kéretik a közönség csak olyan üveget mint Dorsch-féle csukamáj-olajjal megtöltöttek tekinteni, melyen a czég védjegye, dugaszjegye és a használati utasítás a Maager nevet viseli.
**) Ugyanitt van a schafhauseni nemzetközi sebkötő szerek, és a nevyorki Hall és Rukl-féle „Sozodont gyár“ főraktára, és a schemniezi Hartenstein és társa-féle „Legimunose gyár“ raktára. 223. (12-1)

Minden előforduló nyomtatvány
üzetek, ügyvédek, magányosok sat. részére megrendelhető és rövid idő alatt kapható **Forster C. M.** urnál Pécsen, Lyceum-utca, 8. sz. [1-0] 225.

Epilepsia
(eskór) levelezés útján gyógyítatik **Dr. Killitsch** által (Drezda Neustadt) ki 11,000 betegséget kezeléséből a legbővebb gyakorlatosságot megszerző. 221 (3-2)

UNGER ANTAL és fiai
vaskereskedése
B. pesten, Dunasor, Petőfi-tér, (Görög-épület), ajánlják legnagyobb raktárukat **vaskályhákban** fa, kőszén és coaks fűtésre alkalmazva. **Katlanokat** készítenek, e iszolt és fémzt márványlapokkal. — **Főraktára a szabadalmazott Blazicek Brecka** féle légvonatu tömkályhákban, a Swadlo Ferencz féle gyár készítménye, a mai korig a legalkalmasabb kályhák, és eddig minden kísérlet fűtésnél a legalkalmasabbnak ismertettek el; ilyenmü kályhákban a legegyszerűbbektől a legfinomabb kiállításnak mindig nagy készlet van.
Ugyzintre használnak régi és új cserépkályhák betétül, továbbá légvonat készletül és azt sikerezik, hogy a füst elégetése által a tüzelő anyagnál 50% takarítatik.
Takarék tüzhelyek szén- és coaks-fűtésre alkalmazva **Swadlo szabadalmazott redői,** tüzelési készülékek tologár rendezéssel vagy anélkül, miáltal a tüzelési anyagban 60% takarítatik.
A kályhák pontos rajza valamint árjegyzékek kívánatra ingyen küldetnek. — Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek. 222 (6-2)

Keskeny útifü-mellczukorkák,
a tüdő és mellbajok, köhögés, fojtóköhögés, rekedtség és tüdőhurut biztos gyógyszerel.
A természet által a szenvedő embriusg javára teremtetett megbegőszthetlen keskeny útifü azon még eddig fel nem derített titkot foglalja magában, miszerint a zége és legcsó rendszer gyulladt nyakhátyájára, vagy az azonnali gyors és enyhítő hatás gyakorlását az illető beteg szervek gyógyulását minden tekintetben lehetőleg elősegíti.
Mintán gyármányunknál a cukor és keskeny útifüből tiszta vegylenköt kezeskedünk, különös figyelembe ajánljuk hatóságilag bejegyzett védjegyünk sa. dobozon lévő aláírásunkat, mert csak ezek igazolják annak valódiságot.
Schmidt Victor & fiai,
es. k. szabadal gyárosok Bécs, Wieden, Allegasse 48.
Raktár: Sipőcz István gyógyszerész, Lill János, Spitzer Sándor és Reeh Vilmos uraknál.

Karikás Lajos
206. (6-4)
férfi divat áru és fehérnemű raktára
Budapest, Dorottya utca 3 sz.
a tisztelt közönségnek figyelmébe ajánlja alant felsorolt legjobb minőségű és legújabb kiállítású áruit, nevezetesen:
6 darab ing fehér vagy színes rávarrott gallér és kézelővel
6 darab alsó nadrág
12 darab zsebkendő fehér vagy színes szellő
12 pár harisnya fehér vagy csikos
Ugyan ezen áruk a tulajdon kiállításban de jobb minőségben **összesen 41 ft. 50 qr.**
Ezen felette jutányos árakat — szemben a felsorolt árucikknek kifogástalan jó minőségével — egyedül a kiállításban álló nagyobb forgalom reményében vagyok képes a tisztelt közönségnek felajánlani
mely tisztelettel
Karikás Lajos.
Megrendeléseknél az ingekre csupán a nyakbőség szükségeltetik.
Valódi francia férfi és női **keztük párja 90 kr.**
legújabb találmányu

Nicholson
nagy fontossággal szeszgyárakra, hízaló-intézetek és gazdaszatra.
Meglepő nagy munkaképesség, olcsó ár és csekély hajtóerő a főelőnyei ezen malmoknak.
Működésben látható:
Nicholson W. Fülöp gépgyárában, **BUDAPESTEN, Gyár-utca 48. szám alatt.**
Képes árjegyzékek minden gazdasági gépekről ingyen és bérmentve.
Nyomatott Taiza Minálnál Pécsen 1879.